

lényegesen enyhébbek mint a múltban. *Túlszigorúnak tartjuk*, a végrehajtási eljárások kapcsán, az adósok által tett panaszok ügybeni gyakorlatot is. Aki a végrehajtató részére (még!) biztosított legszigorúbb eszközöket is igénybe veszi a követelés behajtására, még nem követ el „bünt”. Az 5.610/1932. M. E. rendelet és „társai” ügyis megfelelő adósvédelmet gyakorolnak, semmi szükségét nem látjuk tehát annak, hogy a fegyelmi gyakorlat is nehezítse — az ügyvéd számára — a behajtást. *Hellyénvaló a legnagyobb szigor ott, ahol a végrehajtató eljárása csak a költségeket kívánja szaporítani*, bár az adósvédelmi rendeletek ennek lehetőségét meglehetősen korlátozzák . . .

Örömmel üdvözljük a 6.800/1934. I. M. és 6.900/1934. I. M. számú rendeleteket, melyek a tisztességtelen versenyről szóló törvényes rendelkezések alapján folyamatba tehető polgári nem peres eljárásról, illetőleg az 1923: V. t.-c. alapján megalakítandó választott bíróságok szervezetéről és eljárásáról intézkednek. Mindkét rendelet, épen a nagyközönség érdekeire való tekintettel, nem hagyta figyelmen kívül az ügyvédi érdekeket sem, midőn a kereskedelmi és iparkamaránál létesítendő választott bíróságok előtti eljárásban kötelezőnek mondja ki az ügyvédi képviselőt, azzal, hogy „*ettől a rendelkezéstől a választott bíróság el nem térhet.*” Ugyancsak helyes azon intézkedés is, hogy az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott meghagyás teljesítésének ellenőrzésére kirendelhető felügyelő „*ügyvéd legyen*” s csak egészen kivételes esetben rendelhető, ki nem ügyvéd is. Végre két rendelet, mely reánk is tekintettel volt, csak így tovább s nagyszámú indokolt panaszaink csökkenni fognak, reméljük gyors tempóban . . .

Steinhaus Ernő.

JOGIRODALOM.

Dr. Szladits Károly egyetemi professzor: *A magyar magánjog vázlata, I. rész* (Grill Károly könyvkiadó vállalata). A könyveknek is megvan a maguk élettörténete. Magyar jogi könyvek élete ugyan átlagban kevés eseményt ölel fel. A fiatal Szladits könyve — ahogy a közforgalomban rövidesen kialakult neve mondja — „a kis Szladits” e tekintetben is kivételes sorsra jutott. A könyv első megjelenésekor azt a célkitűzést tartotta szem előtt, hogy a közigazgatási tanfolyam jegyzőjelöltjei innen merítsék magánjogi ismereteiket. Ehhez a célkitűzéshez simult a könyv tartalma is — sem elméleti kifejtés, sem polemikus álláspont nem kapott benne teret, hanem az élő jog világos, vázlatos, de lehetőleg mindenre kiterjedő feltárása tette ki a könyv tartalmát.

Azóta a fiatal Szladits ismételten megfiatalodott; de a kis Szladits oldalszámra is, tekintélyre is megsúlyosodott. A könyv karaktere is — célkitűzésében legalább — megváltozott, de a laikusoknak szánt világosság, tiszta nyelvezet, Szladits írásai-